

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.1.2012
KOM(2012) 2 endelig

2012/0001 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår
særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio-
og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige
personer**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Ifølge artikel 397 i Rådets direktiv 2006/112/EF¹ (i det følgende benævnt "momsdirektivet") træffer Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelsen af dette direktiv.

På det grundlag vedtog Rådet forordning (EU) nr. 282/2011², der indeholder bindende regler for anvendelsen af visse bestemmelser i momsdirektivet og bl.a. også har skabt retssikkerhed for en række ikke-bindende retningslinjer, som Momsudvalget har fastlagt siden 1977.

Store dele af forordning nr. 282/2011 består af bestemmelser, der vedrører vedtagelsen af direktiv 2008/8/EF³. Artikel 5 i nævnte direktiv indeholder juridiske ændringer vedrørende særordningerne for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres til ikke-afgiftspligtige personer af leverandører, som ikke er etableret i beskatningsmedlemsstaten. Forordning nr. 282/2011 indeholder i øjeblikket ingen foranstaltninger til gennemførelse af nævnte bestemmelser, som vil træde i kraft i 2015. Det er derfor nødvendigt at tilpasse forordningen for at fastlægge bindende regler for anvendelsen af de respektive bestemmelser i momsdirektivet.

Disse foranstaltninger bør vedtages af Rådet hurtigst muligt og i alle tilfælde inden midten af 2012, således at Kommissionen og medlemsstaterne kan aftale de funktionelle og tekniske specifikationer for de it-systemer, der skal opbygges til gennemførelsen af de pågældende særordninger.

De foreslåede foranstaltninger vedrører kun disse aspekter (definitioner, ordningernes anvendelsesområde, indberetningsforpligtelser, identifikation, udelukkelse, momsangivelser, valuta, betalinger, regnskaber), som der skal være enighed om, før it-systemerne udformes. Kommissionen vil senere fremlægge forslag om andre foranstaltninger, bl.a. vedrørende fastlæggelsen af kundens etableringssted.

Det er kun nødvendigt at ændre afdeling 2 i kapitel XI i forordning nr. 282/2011.

Generel baggrund

For at tage højde for ændringer af reglerne vedrørende leveringssted træder en række væsentlige ændringer af momsdirektivet i kraft den 1. januar 2015; disse ændringer vedrører særordningerne for ikke-etablerede afgiftspligtige personers levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer (det såkaldte "mini one stop shop"-system). Inden for rammerne af "mini one stop shop"-systemet

¹ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 347 af 11.12.2006, s. 1).

² Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning) (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

³ Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 11).

anvender leverandøren en webportal i den medlemsstat, hvor vedkommende er registreret med henblik på erlæggelse af moms, der er skyldig i andre medlemsstater for leverancer af sådanne tjenesteydelser til private kunder. Der anvendes allerede en ordning for ikke-EU-virksomheder, der leverer elektroniske tjenesteydelser.

Som følge af ændringerne vil denne ordning for ikke-EU-virksomheder, som i øjeblikket kun anvendes i forbindelse med levering af elektroniske tjenesteydelser, blive udvidet til også at omfatte teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester. Samtidig vil der blive indført en anden særordning, som omfatter samme typer tjenesteydelser, for EU-virksomheder.

Disse juridiske ændringer vil føre til en betydelig udvidelse af det nuværende "mini one stop shop"-system, og derfor vil langt flere afgiftspligtige personer have mulighed for at gøre brug af en af særordningerne. Det indebærer, at både skattemyndighederne og virksomhederne vil stå over for en udfordring som følge af behovet for at indføre administrativ praksis og it-systemer, der er i overensstemmelse med de fremtidige forskrifter.

For at skabe retssikkerhed er det nødvendigt, at der fastlægges klare og bindende regler for anvendelsen af momsdirektivets bestemmelser vedrørende særordningerne for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, som vil træde i kraft den 1. januar 2015. De nuværende bestemmelser i forordning nr. 282/2011 vedrørende "mini one stop shop"-systemet vil være forældede efter den 31. december 2014. Afdeling 2 i kapitel XI i forordning nr. 282/2011 bør derfor erstattes af et nyt samlet sæt gennemførelsesforanstaltninger, som omfatter de særordninger for både EU-virksomheder og ikke-EU-virksomheder, der skal anvendes fra den 1. januar 2015.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høring af interesserede parter

For at identificere de områder, hvor det ville være nødvendigt med gennemførelsesforanstaltninger til at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i momsdirektivet, har medlemsstaterne deltaget i omfattende høringer inden for rammerne af et Fiscalis-seminar og et møde i arbejdsgruppe nr. 1. Der er også blevet udvekslet synspunkter med virksomhederne i virksomhedsekspertgruppen vedrørende moms.

Ekspertbistand

Der har ikke været behov for ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

De pågældende foranstaltninger er af ren teknisk art og fastlægger blot, hvordan de forskrifter, Rådet har vedtaget, skal anvendes. Der er derfor ikke behov for en konsekvensanalyse.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet finder anvendelse, da forslaget ikke hører ind under EU's enekompetence. Målene med forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Selv om medlemsstaterne har kompetence til at gennemføre EU-lovgivningen i national lovgivning, er det af afgørende betydning, at bestemmelserne og ændringerne gennemføres på en koordineret måde for at undgå divergerende gennemførelsesbestemmelser i de forskellige medlemsstater, som kan hindre, at "mini one stop shop"-ordningen fungerer korrekt. Af disse årsager er det kun en indsats på EU-plan, der kan sikre lige behandling af virksomhederne og borgerne i EU. Derfor opfylder forslaget nærhedsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Ændringen af Rådets forordning (EU) nr. 282/2011 er nødvendig for at tilpasse det til de respektive bestemmelser i momsdirektivet, da de vil finde anvendelse fra den 1. januar 2015. De nye bestemmelser vedrører direktiv 2008/8/EF om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser. Disse foranstaltninger er nødvendige for at gennemføre momsdirektivet.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁴, særlig artikel 397,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I direktiv 2006/112/EF som ændret ved direktiv 2008/8/EF⁵ fastsættes det, at alle teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser fra den 1. januar 2015 skal beskattes i den medlemsstat, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted (i det følgende benævnt "forbrugsmedlemsstaten"), uanset hvor den afgiftspligtige person, der leverer disse tjenesteydelser, er etableret.
- (2) For at lette overholdelsen af de fiskale forpligtelser i de tilfælde, hvor sådanne tjenesteydelser leveres til ikke-afgiftspligtige personer, er der indført en særordning for afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne leveres (i det følgende benævnt "EU-ordning"). Tilsvarende bør den gældende særordning for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet, udvides til at omfatte alle de pågældende tjenesteydelser (i det følgende benævnt "ikke-EU-ordning"). Dette bør gøre det muligt for ikke-etablerede afgiftspligtige personer at udpege en identifikationsmedlemsstat som ét samlet elektronisk kontaktsted for identifikation og angivelse af merværdiafgift (moms).
- (3) En afgiftspligtig person med forretningssteder i mere end én medlemsstat bør inden for rammerne af EU-ordningen kunne udpege en hvilken som helst af de pågældende medlemsstater som identifikationsmedlemsstat, medmindre vedkommende har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet. I så tilfælde bør

⁴ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

⁵ EUT L 44 af 20.2.2008, s. 11.

det sikres, at identifikationsmedlemsstaten er den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed.

- (4) For at undgå uforholdsmæssige byrder for afgiftspligtige personer, der anvender EU-ordningen, bør det præciseres, at i de tilfælde, hvor den pågældende afgiftspligtige person har angivet en bestemt medlemsstat som sin identifikationsmedlemsstat, vil han ikke længere være bundet af den afgørelse, når han ophører med at have et fast forretningssted i den pågældende medlemsstat.
- (5) Teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, der leveres i medlemsstater, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, er ikke omfattet af nogen af særordningerne. Det bør gøres klart, at sådanne leverancer bør angives direkte til den pågældende medlemsstat.
- (6) Eftersom begge særordninger er frivillige, kan en ikke-etableret afgiftspligtig person til enhver tid beslutte, at han vil ophøre med at anvende ordningen. Det er nødvendigt at fastlægge, fra hvilket tidspunkt en sådan beslutning gælder.
- (7) Det bør præciseres, at medlemsstaterne skal tillade alle afgiftspligtige personer at anvende EU-ordningen i de tilfælde, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i en hvilken som helst anden medlemsstat end den, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted.
- (8) Identifikationsmedlemsstaten forlader sig på de oplysninger, den modtager fra den afgiftspligtige person, til at holde registreringsoplysningerne i sin database opdateret. For at sikre at databaserne straks opdateres, er det nødvendigt at fastlægge en frist for, hvornår den afgiftspligtige person skal meddele enhver relevant oplysning om påbegyndelse, ophør eller ændring af virksomhed under særordningen.
- (9) En ikke-etableret afgiftspligtig person skal være tildelt et momsregistreringsnummer, før der kan gøres brug af nogen af særordningerne. For at undgå at afgiftspligtige personer, som allerede er momsregistreret, bruger særordningerne retroaktivt, skal det præciseres, fra hvilket tidspunkt de gælder.
- (10) For at undgå konflikter med hensyn til jurisdiktion mellem medlemsstaterne bør det fastlægges, hvilken medlemsstat der kan udelukke en afgiftspligtig person fra at anvende en særordning, hvornår den pågældende medlemsstat kan træffe en sådan afgørelse, og fra hvilket tidspunkt den pågældende afgørelse gælder.
- (11) Det bør præciseres, hvornår en ikke-etableret afgiftspligtig person, som anvender en af særordningerne, vil kunne anses for at have bragt sin virksomhed under den pågældende ordning til ophør. Det bør også præciseres, i hvilke tilfælde der vil være tale om, at en ikke-etableret afgiftspligtig person til stadighed undlader at overholde reglerne.
- (12) For at fremme overholdelsen af reglerne og undgå unødige byrder for skattemyndighederne bør en afgiftspligtig person, der er udelukket fra en af særordningerne på grund af vedvarende manglende overholdelse af reglerne, i et vist tidsrum udelukkes fra deltagelse i nogen af disse ordninger.

- (13) I de tilfælde hvor en afgiftspligtig person udelukkes fra en af særordningerne, bør det præciseres, at alle de afgiftsmæssige forpligtelser skal afvikles med den pågældende forbrugsmedlemsstats skattemyndigheder, herunder eventuelle tilpasninger af momsangivelser, der tidligere er indsendt under særordningen, eller momsbetalinger i tilknytning til de pågældende angivelser.
- (14) Hver angivelsesperiode bør behandles særskilt, således at forbrugsmedlemsstatens kontrol lettes, og der bør kun ændres i de pågældende momsangivelser. Det bør også præciseres, at der er mulighed for flere successive ændringer af samme momsangivelse.
- (15) Af hensyn til kontrollen er det hensigtsmæssigt at kræve, at den ikke-etablerede afgiftspligtige person indsender en momsangivelse til identifikationsmedlemsstaten, også når der ikke er leveret tjenesteydelser i angivelsesperioden. Hvad angår indholdet, bør det præciseres, at det nøjagtige momsbeløb skal angives uden afrunding.
- (16) Det er for ændringer af momsangivelsen nødvendigt at fastlægge en frist for, hvornår angivelsen efter anmodning fra den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal være ændret af identifikationsmedlemsstaten. Forbrugsmedlemsstaten bør under alle omstændigheder kunne godtage eller anmode om relevante oplysninger direkte fra den afgiftspligtige person og foretage momsansættelser.
- (17) I de tilfælde hvor identifikationsmedlemsstaten ikke har indført euroen som fælles valuta, bør den ikke-etablerede afgiftspligtige person være bundet af den pågældende medlemsstats afgørelse om, hvilken valuta der skal anvendes i alle momsangivelserne under særordningen.
- (18) For at opnå en bedre betalingstildeling bør det sikres, at de momsbeløb, som betales under særordningerne, er specifikke for de indsendte momsangivelser. Alle efterfølgende ændringer af de betalte beløb bør kun foretages med henvisning til den pågældende angivelse og bør ikke tildeles en anden angivelse eller ske ved tilpasning af en efterfølgende angivelse.
- (19) I tilfælde af at den ikke-etablerede afgiftspligtige person undlader at betale, betaler for lidt eller betaler for meget, og for så vidt angår renter, bøder og andre ekstraomkostninger, er det vigtigt klart at fastlægge henholdsvis identifikationsmedlemsstatens og forbrugsmedlemsstatens forpligtelser, således at momsopkrævningen lettes og det sikres, at der betales det korrekte beløb for de tjenesteydelser, der leveres under særordningerne.
- (20) De regnskaber, de ikke-etablerede afgiftspligtige personer opbevarer, skal være tilstrækkeligt detaljerede. Det bør fastlægges, hvilke oplysninger disse regnskaber mindst skal indeholde.
- (21) For at lette gennemførelsen af særordningerne og sikre, at tjenesteydelser, der leveres fra og med den 1. januar 2015, kan være omfattet af de pågældende ordninger, bør det være muligt for ikke-etablerede afgiftspligtige personer at indgive deres registreringsoplysninger i den medlemsstat, de har udpeget som deres identifikationsmedlemsstat, allerede fra den 1. oktober 2014.

(22) Forordning (EU) nr. 282/2011 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 282/2011

affattes afdeling 2 i kapitel XI således:

"AFDELING 2

SÆRORDNINGER FOR IKKE-ETABLEREDE AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER, DER LEVERER TELEYDELSER, RADIO- OG TV-SPREDNINGSTJENESTER ELLER ELEKTRONISKE TJENESTEYDELSER TIL IKKE-AFGIFTSPLIGTIGE PERSONER

(ARTIKEL 358 TIL 369K I DIREKTIV 2006/112/EF)

UNDERAFDELING 1

DEFINITIONER

Artikel 57a

I denne afdeling forstås ved:

- (1) "ikke-EU-ordning": den i direktiv 2006/112/EF, afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2, fastlagte særordning for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet
- (2) "EU-ordning": den i direktiv 2006/112/EF, afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, fastlagte særordning for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten
- (3) "særordninger": "ikke-EU-ordning" og "EU-ordning"
- (4) "afgiftspligtig person": en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, jf. artikel 358a, nr. 1, i direktiv 2006/112/EF, eller en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, jf. artikel 369a, nr. 1, i nævnte direktiv.

UNDERAFDELING 2

ANVENDELSE AF SÆRORDNINGERNE

Artikel 57b

En afgiftspligtig person med mere end ét fast forretningssted i Fællesskabet kan angive en hvilken som helst af de medlemsstater, hvor han er etableret, som identifikationsmedlemsstat i henhold til artikel 369a, nr. 2), i direktiv 2006/112/EF.

Hvis den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, skal den medlemsstat, der er hjemstedet for hans økonomiske virksomhed, dog udpeges som identifikationsmedlemsstat.

Artikel 57c

Hvis en afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen, ophører med at have et fast forretningssted i den medlemsstat, den pågældende afgiftspligtige person har angivet som identifikationsmedlemsstat i henhold til artikel 369a, nr. 2), i direktiv 2006/112/EF, er han ikke længere bundet af den afgørelse.

UNDERAFDELING 3

SÆRORDNINGERNES ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 57d

EU-ordningen gælder ikke for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres i en medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted. Sådanne leverancer angives i stedet til den pågældende medlemsstats kompetente skattemyndigheder i momsangivelsen i henhold til artikel 250 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 57e

Medlemsstaterne tillader alle afgiftspligtige personer at anvende EU-ordningen, hvis kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i en medlemsstat, jf. dog artikel 57d.

UNDERAFDELING 4

INDBERETNINGSFORPLIGTELSE

Artikel 57f

Den afgiftspligtige person skal meddele de oplysninger, der kræves under artikel 360, 361 og 369c i direktiv 2006/112/EF, samt eventuelle ændringer af allerede indgivne oplysninger til identifikationsmedlemsstaten senest 30 dage efter, at han har adgang til de pågældende oplysninger.

UNDERAFDELING 5

IDENTIFIKATION

Artikel 57g

Når en afgiftspligtig person til identifikationsmedlemsstaten anmelder, at han påbegynder sin virksomhed, der er omfattet af en af særordningerne, gælder den pågældende ordning fra den første dag i det efterfølgende kalenderkvartal.

Hvis virksomheden iværksættes for første gang, og tjenesteydelserne leveres før den første dag i det efterfølgende kalenderkvartal, gælder ordningen dog fra datoen for den pågældende første leverance, forudsat at leverancen finder sted i løbet af det kalenderkvartal, hvor anmeldelsen er foretaget.

Artikel 57h

Medlemsstaterne tillader efter anmodning enhver afgiftspligt person, der anvender en af særordningerne, at ophøre med at anvende den pågældende ordning. Den afgiftspligtige person skal mindst 10 dage før udgangen af det kalenderkvartal, hvor han agter at ophøre med at anvende ordningen, underrette identifikationsmedlemsstaten herom. Ophøret får virkning fra den første dag i det efterfølgende kalenderkvartal.

Hvis en afgiftspligtig person beslutter at ophøre med at anvende en af særordningerne, udelukkes han fra at anvende den pågældende ordning i alle medlemsstater i mindst et kalenderår regnet fra ophørsdatoen.

UNDERAFDELING 6

UDELUKKELSE

Artikel 58

Hvis en afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, opfylder mindst ét af de kriterier for udelukkelse, der er fastlagt i artikel 363 eller 369e i direktiv 2006/112/EF, udelukker identifikationsmedlemsstaten vedkommende afgiftspligtige person fra den pågældende ordning.

Kun identifikationsmedlemsstaten har tilladelse til at udelukke en afgiftspligtig person fra at anvende en af særordningerne.

Identifikationsmedlemsstaten kan basere sin afgørelse om udelukkelse på alle tilgængelige oplysninger, herunder oplysninger fra en anden medlemsstat.

Udelukkelsen har virkning fra den første dag i det efterfølgende kalenderkvartal.

Artikel 58a

Hvis en afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, ikke i nogen forbrugsmedlemsstat har foretaget nogen leverancer af de tjenesteydelser, der er omfattet af den pågældende ordning, i en periode på otte på hinanden følgende kalenderkvartaler, formodes han at have ophørt sin afgiftspligtige virksomhed i den betydning, der er fastsat i artikel 363, litra b), eller artikel 369e, litra b), i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 58b

Hvis en afgiftspligtig person er udelukket fra en af særordningerne, fordi han til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning, udelukkes den pågældende afgiftspligtige person fortsat fra at anvende nogen af ordningerne i alle medlemsstater indtil udgangen af det andet kalenderår efter det kalenderår, hvori den afgiftspligtige person blev udelukket.

En afgiftspligtig person anses for til stadighed at undlade at rette sig efter reglerne for en af særordningerne, jf. artikel 363, litra d), eller artikel 369e, litra d), i direktiv 2006/112/EF, i mindst følgende tilfælde:

- a) hvis han ikke har indsendt momsangivelser for en periode på tre på hinanden følgende kalenderkvartaler
- b) hvis han ikke har betalt skyldige momsbeløb for en periode på tre på hinanden følgende kalenderkvartaler.

Artikel 58c

Hvis en afgiftspligtig person er udelukket fra en af særordningerne, skal den pågældende afgiftspligtige person afvikle alle momsforpligtelser vedrørende levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser direkte med den pågældende forbrugsmedlemsstats skattemyndigheder, herunder eventuelle tilpasninger af momsangivelser, der er indsendt før udelukkelsen, eller eventuelle momsbetalinger.

UNDERAFDELING 7

MOMSANGIVELSER

Artikel 59

Enhver angivelsesperiode som omhandlet i artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF er en selvstændig angivelsesperiode.

Hvis en afgiftspligtig person i overensstemmelse med artikel 57g, stk. 2, i denne forordning registreres under en af særordningerne i løbet af en angivelsesperiode, skal han indsende en momsangivelse for hele den pågældende angivelsesperiode.

Artikel 59a

Hvis der ikke leveres nogen tjenesteydelser under særordningerne i løbet af en angivelsesperiode, indsender den afgiftspligtige person en momsangivelse med anførelse af, at der ikke er foretaget nogen leverancer i den pågældende periode (en nulmomsangivelse).

Artikel 60

Beløbene på de momsangivelser, der udarbejdes inden for rammerne af særordningerne, må ikke afrundes til den nærmeste hele valutaenhed. Det nøjagtige momsbeløb skal angives og betales.

Artikel 61

Når en momsangivelse er indsendt i overensstemmelse med artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF, kan alle efterfølgende ændringer af tallene deri kun foretages gennem en ændring af angivelsen og ikke ved en tilpasning af en efterfølgende angivelse. Flere successive ændringer af samme angivelse er tilladt.

Sådanne ændringer af angivelsen er tilladt gennem særordningen for en periode på op til fem år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse blev indsendt. Dette berører ikke nogen af forbrugsmedlemsstaternes ret til at godtage eller kræve indgivelse af en sådan ændring fra den afgiftspligtige persons side.

UNDERAFDELING 8

VALUTA

Artikel 61a

Hvis en identifikationsmedlemsstat, som ikke har indført euroen som fælles valuta, bestemmer, at momsangivelsen skal udarbejdes i den nationale valuta, gælder dette for alle afgiftspligtige personer.

UNDERAFDELING 9

BETALINGER

Artikel 62

Momsbeløb, der betales i henhold til artikel 367 eller 369i i direktiv 2006/112/EF, er specifikke for den pågældende momsangivelse, som er indgivet i henhold nævnte direktivs artikel 364 eller 369f. Alle efterfølgende tilpasninger af de betalte beløb kan kun foretages med henvisning til den pågældende angivelse og må ikke tildeles en anden angivelse eller ske ved tilpasning af en efterfølgende angivelse. For hver betaling skal der henvises til referencenummeret for den pågældende specifikke angivelse.

Artikel 63

En identifikationsmedlemsstat, der modtager et beløb, som er større end det, der følger af momsangivelsen i henhold til artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF, tilbagebetaler det for meget betalte beløb direkte til den pågældende afgiftspligtige person.

Hvis en identifikationsmedlemsstat har modtaget et beløb for en momsangivelse, der efterfølgende konstateres at være ukorrekt, og den pågældende medlemsstat allerede har fordelt det pågældende beløb til forbrugsmedlemsstaterne, tilbagebetaler disse medlemsstater direkte ethvert for meget udbetalt beløb til den afgiftspligtige person. I sådanne tilfælde underretter de pågældende medlemsstater identifikationsmedlemsstaten om de pågældende tilbagebetalingsbeløb.

Artikel 63a

Den afgiftspligtige person foretager alle betalinger direkte til identifikationsmedlemsstaten.

Hvis betalingen ikke svarer til det, der følger af momsangivelsen i henhold til artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF, minder identifikationsmedlemsstaten elektronisk den afgiftspligtige person om forfalden moms inden for 10 dage efter udløbet af den periode, der er omhandlet i artikel 367 eller 369i i direktiv 2006/112/EF.

Det påhviler den pågældende forbrugsmedlemsstat at foretage eventuelle efterfølgende påmindelser og træffe eventuelle foranstaltninger til at opkræve momsen.

Artikel 63b

Hvis en momsangivelse er ufuldstændig eller ukorrekt eller er indsendt sent, eller hvis momsen betales for sent, skal alle renter, bøder eller andre skyldige ekstraomkostninger betales direkte til forbrugsmedlemsstaten.

UNDERAFDELING 10

REGNSKABER

Artikel 63c

1. De regnskaber, den afgiftspligtige person opbevarer, skal indeholde følgende oplysninger for at være tilstrækkeligt detaljerede, jf. artikel 369 og 369k i direktiv 2006/112/EF:

- a) den forbrugsmedlemsstat, som tjenesteydelsen leveres til
- b) typen af leveret tjenesteydelse
- c) datoen for leveringen af tjenesteydelsen
- d) det afgiftspligtige beløb
- e) enhver efterfølgende forhøjelse eller mindskelse af det afgiftspligtige beløb
- f) den gældende momssats
- g) det skyldige momsbeløb
- h) datoen for modtagne betalinger og deres beløbsstørrelse
- i) eventuelle afdrag, der er modtaget inden leveringen af en tjenesteydelse
- j) hvis der er udstedt en faktura, fakturaoplysningerne
- k) kundens navn, hvis den afgiftspligtige person har kendskab hertil
- l) det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, hvis den afgiftspligtige person har kendskab hertil.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger registreres af den afgiftspligtige person på en sådan måde, at de kan gøres tilgængelige straks og for hver enkelt tjenesteydelse, der er leveret."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Medlemsstaterne tillader dog, at ikke-etablerede afgiftspligtige personer kan indgive de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 360 eller 369c i direktiv 2006/112/EF som ændret ved direktiv 2008/8/EF, med henblik på registrering under særordningerne for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer, fra den 1. oktober 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*